

ledes som det vilde være blevet, dersom de af den daværende Krigsminister ved 3die Behandling i Folkethinget opstillede Endringer vare blevne vedtagne, vil man se, at de væsentligste Afvigelser i de to Lovforslag bestaa i følgende: I det nuværende Forslag er der fastsat som kortvarig Straf Arrest i Bøien, saaledes at den kan anvendes saavel under ordinære som under extra-ordinære Forhold og saavel arbitrært som af Krigsretten. I det forrige Forslag var der ikke foreslaaet nogen saadan kort intensiv Straf til Anvendelse under ordinære Forhold, hvorimod det var foreslaaet, at Arrest i Bøien kunde anvendes paa Krigsskibene paa Logter, naar Omstændighederne ikke tillode Anvendelsen af de sædvanlige Arreststraffe, og for Hærens Bedkommende indeholdt Forslaget Bestemmelse om Anvendelse af Bindstraffen ikke alene i Felten, men ogsaa ved større Troppesamlinger. — En anden Afvigelse findes i den nuværende § 32, som i det Hele taget er en Paragraf, der har givet ikke saa lidt Vansteligheid. Det var bestemt i det tidligere Forslag, at de, som have været straffede med mere end 5 Dages Fængsel, skulde blive til Eftertjeneste i ligesaa mange Dage, som de havde forsmødt deres Uddannelse paa Grund af de dem idømte Fængselsstraffe. Den ærede Krigsminister og jeg havde foreløbig paataentt at forandre dette i vort Forslag saaledes, at de, istedetfor at blive til Eftertjeneste, skulde indkaldes paany næste Aar. I Lovforslaget, som det foreligger, er man gaaet en hel anden Vej, idet man der kun tænker paa saadanne Personer, som atter og atter ere blevne straffede, nemlig paa saadanne, som mindst have været straffet 5 Gange med Fængsel svarende til 60 Dages Vagt-arrest og deraf mindst en Gang ved Krigsretsdom. For deres Bedkommende er det blevet foreslaaet, at de skulde kunne fjernes fra deres Afdeling og anvendes efter Krigsbefyrelsens nærmere Bestemmelse, dog saaledes, at de paagældende Individuer ikke samles i særlige Straffeafdelinger. Det kunde maasse være vanstelig at vælge mellem disse forskellige Forslag. Med Hensyn til Eftertjenesten maa man jo indrømme, at der i og for sig er noget særdeles Logisk i, at den Uddannelse, som Manden har tabt ved sine Arreststraffe, skal godtgøres ved Eftertjeneste. Paa den anden Side kan det jo ikke negtes, at det i Pragis vilde give Anledning til forskjellige Ulemper. Hvad Fjernelsen fra Afdelingen angaar, tror jeg, det maa erkjendes, at det for Afdelingernes Bedkommende er et stort Gode, at de kunne blive fri for saadanne Personer, som selv ikke ville gjøre Gavn, og hvis Eksempel muligvis kan smitte Andre. Vansteligheiden her vil jo sandsynligvis være at skaffe en passende Anvendelse for saadanne Personer; men paa den anden Side vil man nok kunne antage, at det er Vansteligheeder, som kunne overvindes.

Efter de korte Bemærkninger, jeg her har fremsat, vil jeg erklære, at jeg for mit Bedkommende maa finde Lovforslaget, som det nu foreligger, brugbart for Marinen; men dermed er naturligvis ingenlunde sagt, at jeg ikke skulde kunne gaa ind paa Endringsforslag, skillede i dette Thing. Der kan endog ogsaa være enkelte mindre væsentlige Endringer, som jeg selv kunde ønske i Forslaget, og i saa Henseende skal jeg blandt andre nævne den, at jeg dog efter nye Overveielser tror, at den Maximumsbegrænsning, der er sat for Fængselsstraffen ombord, i Overensstemmelse med, hvad der stete i 1876—77, dog muligvis er noget for stor. Jeg sigter her til Fængselsstraffen af ringere Grad, som Arrest osv., der er fastsat til 35 Dage, hvilket jo vil være en lang Tid, naar man tager Hensyn dels til Beskaffenheden af de fleste Arrestere ombord, dels til de korte Logter, hvorpaa Mandsskabet er. Jeg tror, at det vil være hensigtsmæssigere tidligere at gaa til den strenge Fængselsstraf. Forøvrigt har det vel neppe saamegen praktisk Betydning, da man selvfølgelig ikke kan være tvungen til at udtømme den lavere Fængselsstraf, navnlig naar Forholdene paa Skibet ikke tillade det, før man gaar til en højere. En anden mindre Endring, som jeg tror vil være hensigtsmæssig, er, om man blandt Disciplinarmidlerne optog som Straf Negtelse af Vandlov som noget Forskjelligt fra Arrest til Skib; men forøvrigt er det heller ikke nogen væsentlig Endring. — Jeg kunde ønske endnu at gjøre en Bemærkning, som jeg glemte før, nemlig om en Forskjel, der er mellem det tidligere Lovforslag og det foreliggende med Hensyn til § 199, som angaar de Straffemidler, man kan benytte uden Dom. Det er nemlig den, at medens Bøiestrafen er indført som disciplinært Straffemiddel, er strengt Fængsel paa Vand og Brød bortfaldet. For Flaadens Bedkommende navnlig kunde det nok have nogen Betænknelighed, idet almindeligt Fængsel paa Vand og Brød jo skal udføres i lyse Arrestere, som ere meget vanskelige at tilveiebringe der; men paa den anden Side tror jeg, at, naar til Gjengæld Bøiestrafen kan benyttes disciplinært, vil man i den og i mørkt Fængsel paa indstrøket Fangekøst have tilstrækkelige Midler i saa Henseende ombord. Med disse korte Bemærkninger skal jeg henvise Sagen til Thingets nærmere Overveielse.

Krigsministeren (Kauffmann): Jeg har kun Tidet at sige til, hvad min ærede Kollega Marineministeren har fremsagt. Ogsaa jeg maa erkjende, at det foreliggende Lovforslag er en hel Del bedre end det Lovforslag, som i Sessionen 1876—77 fra Folkethinget sendtes over til Lands-thinget. Dengang havde det oprindeligt i Folkethinget fremsatte Lovforslag just ikke opnaaet Forbedringer i Folkethinget, og det var som Følge